

Hans Rasmussen: Som Repræsentant for Bornholm kan jeg ikke lade en Lov, der rører ved Motorafgiften, passere uden at benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at der i den gældende Lov findes en Uretfærdighed overfor de bornholmske Købstæder. Jeg minder om, at der ved den sidste Behandling af den nugældende Lov, kort forud for dens endelige Vedtagelse, var opnaaet Enighed her i Tinget om at ligestille Bornholms Købstæder med samtlige andre danske Købstæder med Hensyn til Fordelingen af de 8 pCt. af Motorafgiften, der tilfalder Købstæderne. Men i sidste Øjeblik gik denne Bestemmelse desværre ud af Loven. Jeg tror, at dette i nogen Grad skyldtes en Misforstaaelse, der fremkom derved, at man blev opmærksom paa, at de bornholmske Købstæder tilhører Amtskommunen. Men dette Forhold berettiger ikke til at stille de bornholmske Købstæder ringere end andre Købstæder med Hensyn til Fordelingen af Motorafgiften, idet Forholdet er saaledes, at selv om de bornholmske Købstæder hører til Amtskommunen, betyder dette ikke, at man har fælles Vejvæsen. Man er vel fælles om Medicinalvæsenet, Politivæsenet og enkelte andre Ting, men den almindelige Vedligeholdelse af Gader og Veje i Købstæderne paahviler Købstæderne selv. Det var altsaa, saa vidt jeg kan skønne, en Misforstaaelse, man gjorde sig skyldig i den Gang, og jeg gør opmærksom herpaa for at faa Lejlighed til at afæske Ministeren en Udtalelse om, hvorvidt man inden ret længe kan vente, at der bliver gjort Forsøg paa at gøre denne bestaaende Uretfærdighed god igen. Jeg gør i Forbindelse med disse Bemærkninger Tinget opmærksom paa den Forhandling, der fandt Sted den 4. Maj 1921 saavel her i Tinget som i Landstinget, under hvilken saavel Ordførerne for de forskellige Grupper og Udvalg som Ministeren udtrykte deres Tvivl om, at man ved den fastslaaede Form for den paagældende Paragraf havde fundet en Ordning, der maatte siges at være tilfredsstillende for de bornholmske Købstæder. Nu tror jeg, man fra alle Sider, naar man bliver gjort opmærksom paa Forholdene derovre, vil indrømme, at her er en Uretfærdighed, som man ikke kan forsvare vedblivende skal bestaa, og jeg haaber da, at man herinde paa Rigsdagen vil benytte den første givne Lejlighed til at ændre denne bestaaende Uret. Det er for mig ikke afgørende, om man retter dette forkerte Forhold ved den Lov, der er til Behandling her nu, eller venter til den forestaaende

almindelige Revision af Motorloven, men jeg vil dog gøre opmærksom paa Forholdet nu, og jeg vil føje til, at saa vidt jeg kan skønne, gives der ikke nogen virkelig Motivering for at stille de bornholmske Købstæder anderledes end f. Eks. Købstæderne i Maribo Amt. Der maa paa dette Omraade skaffes Retfærdighed til Veje, og jeg henstiller til Tinget, at man ikke venter for længe med at gennemføre den Bestemmelse, der paa dette Omraade bør være gældende ogsaa for de bornholmske Købstæder. Man har paa Bornholm fra Amtskommunens Side indrømmet, at det er en uretfærdig Ordning, idet man godvillig har givet Afkald paa nogle Procent af den Afgift, der tilfalder Bornholms Amtskommune. Men denne Ordning er ikke fuldt tilfredsstillende for de bornholmske Købstæder, og jeg beder derfor, om man vil træffe en lovmæssig, retfærdig Ordning paa det Omraade, jeg her har tilladt mig at fremdrage.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Fris-Skotte*): Jeg vil gernetakke Ordførerne for de tre Partier, der har givet Forslaget deres Tilslutning. Jeg skal tilføje til det ærede Medlem Hr. Hedelund, at det er jo en Selvfølge, at Vejkomiteen gennem sine Beretninger, sit Tidsskrift, vil holde Offentligheden og derunder ogsaa Rigsdagen à jour med Resultaterne af de Forsøg, som det er Meningen at afholde ifølge den i Loven givne Bevilling.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte paa sit Partis Vegne kun en betinget Tilslutning til dette Lovforslag, og det beklager jeg. Det ærede Medlem var aabenbart fornærmet paa sit Partis tre Repræsentanter i Finansudvalget. Jeg ved ikke, om det er det ærede Medlem alene eller hele Partiet, der er fornærmet paa sit Partis tre Repræsentanter i Finansudvalget, for hvis det er hele Partiet, vil det jo være en alvorligere Historie. Men det ærede Medlem udtalte, at Finansudvalget var saadan en Slags Overrigsdag, som vedtog Ting uden at faa Lovgivningsmagts Tilslutning. Nu er Forholdet mig bekendt dette — det var i hvert Tilfælde Meningen med Ministeriets Skrivelse til Finansudvalget —, at man indentedede Partiernes Tilslutning til, at en saadan Ændring, som der her er Tale om, blev gennemført, og jeg forudsætter altsaa ogsaa, at noget saadant er sket indenfor det konservative Parti. Men under alle Omstændigheder har dog det ærede Medlem selv givet sin Tilslutning ved at stemme for Tilægsbevillingsloven, hvor der var gjort Rede